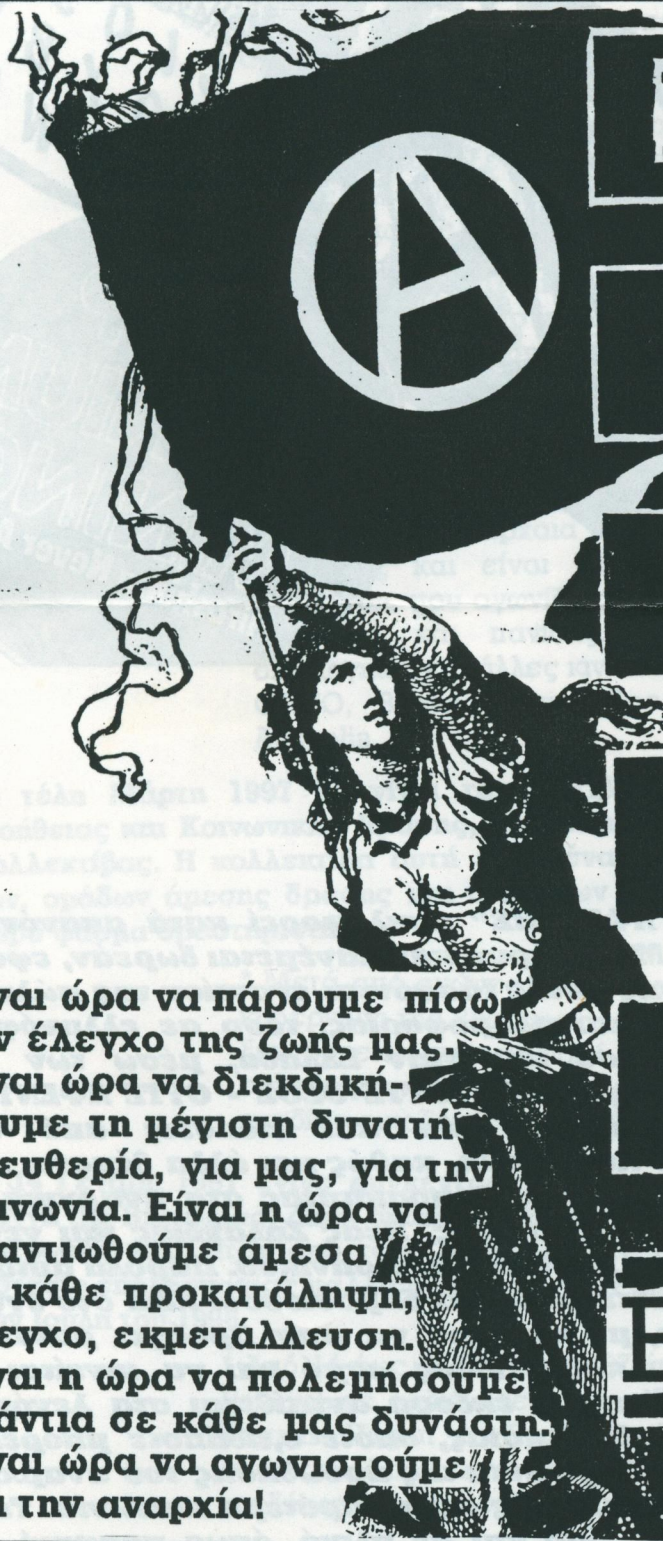

ΟΥΤΕ ΘΕΟΣ ΟΥΤΕ ΑΦΕΝΤΗΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ,
ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΚΡΙΤΙΚΗΣ

ΚΑΝΕΝΑΣ

ΝΟΜΟΣ

ΔΕ

ΣΟΥ

ΧΑΡΙΖΕΙ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Είναι ώρα να πάρουμε πίσω
τον έλεγχο της ζωής μας.
Είναι ώρα να διεκδική-
σουμε τη μέγιστη δυνατή
ελευθερία, για μας, για την
κοινωνία. Είναι η ώρα να
εναντιωθούμε άμεσα
σε κάθε προκατάληψη,
έλεγχο, εκμετάλλευση.
Είναι η ώρα να πολεμήσουμε
ενάντια σε κάθε μας δυνάστη.
Είναι ώρα να αγωνιστούμε
για την αναρχία!

Από τις 28 Μάρτη έως την 1 Απρίλη 1997, οργανώνεται από την κίνηση Campaign Against Militarism (Εκστρατεία Ενάντια στο Μιλιταρισμό), φόρουμ όπου θα συζητηθούν θέματα μιλιταρισμού και αντιμιλιταρισμού στην Ασία και στην περιοχή του Ειρηνικού, εμπόριο όπλων, καταστολή, σχέσεις ανάμεσα σε βιομηχανοποίηση, καπιταλισμό και μιλιταρισμό στη συγκεκριμένη περιοχή, ο στρατιωτικός ρόλος της Αυστραλίας στην περιοχή, γυναίκες και μιλιταρισμός, εκπαίδευση και μιλιταρισμός κ.ά. Το φόρουμ θα γίνει στο Δημαρχείο του Μπράνσγουϊκ (Brunswick Town Hall). Πληροφορίες στο P.O. BOX 1351, Collingwood 3066, Victoria, Australia ή στο P.O.BOX 186, Northbridge, Western Australia, Australia.

Από τις 16 έως και τις 23 Μάρτη έγινε στο δημαρχείο της Βόρειας Μελβούρνης διάσκεψη σχετικά με ζητήματα ιθαγενών. Στη διάσκεψη συζητήθηκαν αρκετά θέματα, όπως γενοκτονία των ιθαγενών, θάνατοι ιθαγενών σε αστυνομικά τμήματα και φυλακές στην Αυστραλία, εδαφικές διεκδικήσεις, συντονισμός δράσης κ.ά. Συμμετείχαν αρκετές ομάδες που ασχολούνται μ' αυτά τα ζητήματα και άτομα. Τέλος, έγιναν και κάποιες εκδηλώσεις στα πλαίσια της διάσκεψης αυτής. Για όσους/ες ήθελαν πληροφορίες για τους ιθαγενείς υπάρχει η διεύθυνση: Indigenous Solidarity Group, P.O.BOX 222, Fitzroy 3065, Victoria, Australia.

Το "ΟΥΤΕ ΘΕΟΣ - ΟΥΤΕ ΑΦΕΝΤΗΣ" κυκλοφορεί κατά ακανόνιστα χρονικά διαστήματα στη Μελβούρνη και διανέμεται δωρεάν, εφόσον οι συντελεστές της έκδοσης αυτής τάσσονται εναντίον της πώλησης κάθε ανατρεπτικής ιδέας και πληροφορίας, τόσο σε ελληνόφωνα άτομα στη Μελβούρνη, όσο και στην Ελλάδα, μέσω των εκεί αναρχικών ομάδων και ατόμων. Το "ΟΥΤΕ ΘΕΟΣ - ΟΥΤΕ ΑΦΕΝΤΗΣ" περιλαμβάνει κατά προτίμηση νέα και ειδήσεις από τους κοινωνικούς αγώνες στην Αυστραλία, καθώς και άλλα θέματα, κάθε φύσης, που βλέπουν το φως της δημοσιότητας στα αναρχικά και ριζοσπαστικά έντυπα της Αυστραλίας, Νέας Ζηλανδίας και γενικά της περιοχής της Ωκεανίας και του Ν.Α. Ειρηνικού. Παρόλα αυτά, αν οποιοσδήποτε ή οποιαδήποτε ήθελε να δημοσιεύσει κάτι στο έντυπο αυτό, είναι ευπρόσδεκτο, με τον όρο να μην προάγει ρατσισμό, σεξισμό, εξουσιασμό και κάθε είδους -ισμό και να κινείται στο πνεύμα του εντύπου. Επίσης, η έκδοση αντιτίθεται στα λεγόμενα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, οπότε ο,τιδήποτε μπορεί να αναδημοσιευθεί, προς όφελος πάντα της προώθησης του αναρχικού ανατρεπτικού λόγου και πρακτικής στην ευρύτερη κοινωνία. Τέλος, εισφορές, τόσο σε χρήμα, όσο και σε υλικό, όπως γραφική ύλη, γραμματόσημα κ. ά. είναι καλοδεχούμενες.

Για επαφές: ΟΥΤΕ ΘΕΟΣ - ΟΥΤΕ ΑΦΕΝΤΗΣ, P.O.BOX 199, East Brunswick 3057, Victoria, Australia.

* Τουλάχιστον 8 κάτοικοι του Ανατολ. Τιμόρ συνελήφθησαν κατά τη διάρκεια βίαιων συγκρούσεων με τις ινδονησιακές δυνάμεις κατοχής πριν λίγο καιρό, με την επιστροφή στη χώρα του επισκόπου, Κάρλος Μπέλο, που τιμήθηκε πρόσφατα με το Νόμπελ Ειρήνης. Σύμφωνα με τη Διεθνή Αμνηστία γίνονται συστηματικά βασανιστήρια σεβάρους των κρατουμένων.

* Η κυβέρνηση της Παπούα - Νέα Γουινέα ανακοίνωσε πρόσφατα ότι θα συλλάβει, ή ότι είναι έτοιμη να το κάνει, δύο δημοσιογράφους (ο ένας Αυστραλός), που αποβιβάστηκαν παράνομα στο νησί Μπούγκενβιλ, παρακολουθώντας μια συζήτηση ανάμεσα σε έναν εκπρόσωπο της κυβέρνησης και αρχηγούς των ανταρτών του Επαναστατικού Στρατού Μπούγκενβιλ. Υπενθυμίζουμε ότι η Παπούα - Νέα Γουινέα κατέχει παράνομα το νησί Μπούγκενβιλ και σ' αυτό έχει συμμάχους και οικονομικούς και στρατιωτικούς τροφοδότες την Αυστραλία και την Ινδονησία, που έχουν βλέψεις στο πλούσιο υπέδαφος του νησιού. Πρόσφατα έγινε γνωστό ότι οι δυνάμεις κατοχής θα χρησιμοποιήσουν μισθοφόρους στον αγώνα τους ενάντια στους αντάρτες, πληρώνοντας δεκάδες εκατομ. δολάρια. Ήδη, μισθοφόροι της βρετανικής εταιρίας Sandline International έχουν στρατολογηθεί για ν' αποσταλούν στο Μπούγκενβιλ. Με τη σειρά του ο Επαναστατικός Στρατός έκανε γνωστό ότι θα πυροβολεί κάθε ξένο στρατιώτη που θα βρίσκει μπροστά του, χωρίς προειδοποίηση. Μέρος πληρωμής της εταιρίας των μισθοφόρων θα είναι και η παραχώρηση δικαιωμάτων σε ορυχεία χαλκού στο νησί.

* Η ρατσίστρια ανεξάρτητη βουλευτής, Πολίν Χάνσον, ίδρυσε νέο κόμμα, με την επωνυμία "Australia First" ("Πρώτα η Αυστραλία"), του οποίου, όμως, ηγείται ο άλλος ρατσιστής ανεξάρτητος (πρώην Εργατικός) βουλευτής, Γκρέϊαμ Κάρπελ. Η ανακοίνωση για το νέο κόμμα έγινε στο Όλμπουρι της Βικτώριας, μπροστά σε 3.000 άτομα. Είναι γνωστό ότι οι δύο βουλευτές έχουν ταχθεί ενάντια στη μετανάστευση.

* Το Περιβαλλοντικό Κέντρο του Goongerach βρίσκεται και δρα στα πανάρχαια δάση της East Gippsland της Βικτώριας και είναι μιας συλλογιστικής μορφής οργάνωση, που αγωνίζεται για τη διάσωση της ντόπιας χλωρίδας και πανίδας. Συμμετέχει σε αρκετές οικολογικές και άλλες κινητοποιήσεις. Για επικοινωνία: GECO, Bonang Hwy, Goongerach, 3888, Victoria, Australia.

* Στα τέλη Μάρτη 1997 θα γίνει το φεστιβάλ της Κολλεκτίβας Ομάδων Αυτοβοήθειας και Κοινωνικής Δράσης, αφιερωμένο στην 20ή επέτειο ίδρυσης της κολλεκτίβας. Η κολλεκτίβα αυτή είναι ένα συντονιστικό όργανο τοπικών ομάδων, ομάδων άμεσης δράσης και διαφόρων κινήσεων, που ασχολούνται μ' ένα ευρύ φάσμα δραστηριοτήτων.

* Μετά από αγώνες οικολογικών και τοπικών ομάδων κατοίκων κ. ά., η πολιτειακή κυβέρνηση της Βικτώριας αποφάσισε να μην προχωρήσει στην ανέγερση πολυτελούς ξενοδοχείου στην περιοχή Wilsons Promontory, μια περιοχή με σπάνιο οικολογικό ενδιαφέρον. Προγραμματίζονται τώρα μια σειρά άλλοι αγώνες για την ακύρωση των σχεδίων οικοδόμησης και άλλων παρόμοιων κτισμάτων στην παρθένα αυτή περιοχή.

* Στις 14 Γενάρη 1997 έγινε συγκέντρωση έξω από το τοπικό δικαστήριο του Τζηλόνγκ της Βικτώριας, όπου δικαζόταν η Wendy Bainger, κατηγορούμενη για καταστροφές κ.ά. Ήταν από τους υποστηρικτές της απεργίας διαρκείας στο εργοστάσιο επεξεργασίας μαλλιού προβάτων E.P. Robinson, από τον Μάρτη έως και τον Ιούλη του 1996.

* Από 14 έως 17 Γενάρη 1997 έγινε στο Hepburn Springs της Βικτώριας το Vegan Festival, με εκδηλώσεις και συζητήσεις, με θέματα όπως Ζώα και Αναρχία, Χωριά Vegans, Vegan και Σύνδεσμοι Χορτοφάγων, εναλλακτική καλλιέργεια κ.ά. Οι Vegan είναι αυτοί που αρνούνται να φάνε, να φορέσουν και γενικά να καταναλώσουν ο,τιδήποτε προέρχεται από τα ζώα.

* Για να πετύχει η σχεδιαζόμενη ιδιωτικοποίηση της Telstra (OTE), θα πρέπει να θυσιαστούν περίπου 7.300 θέσεις εργασίας μόνο στην Πολιτεία της Βικτώριας. Τα σόγια περιττεύουν ...

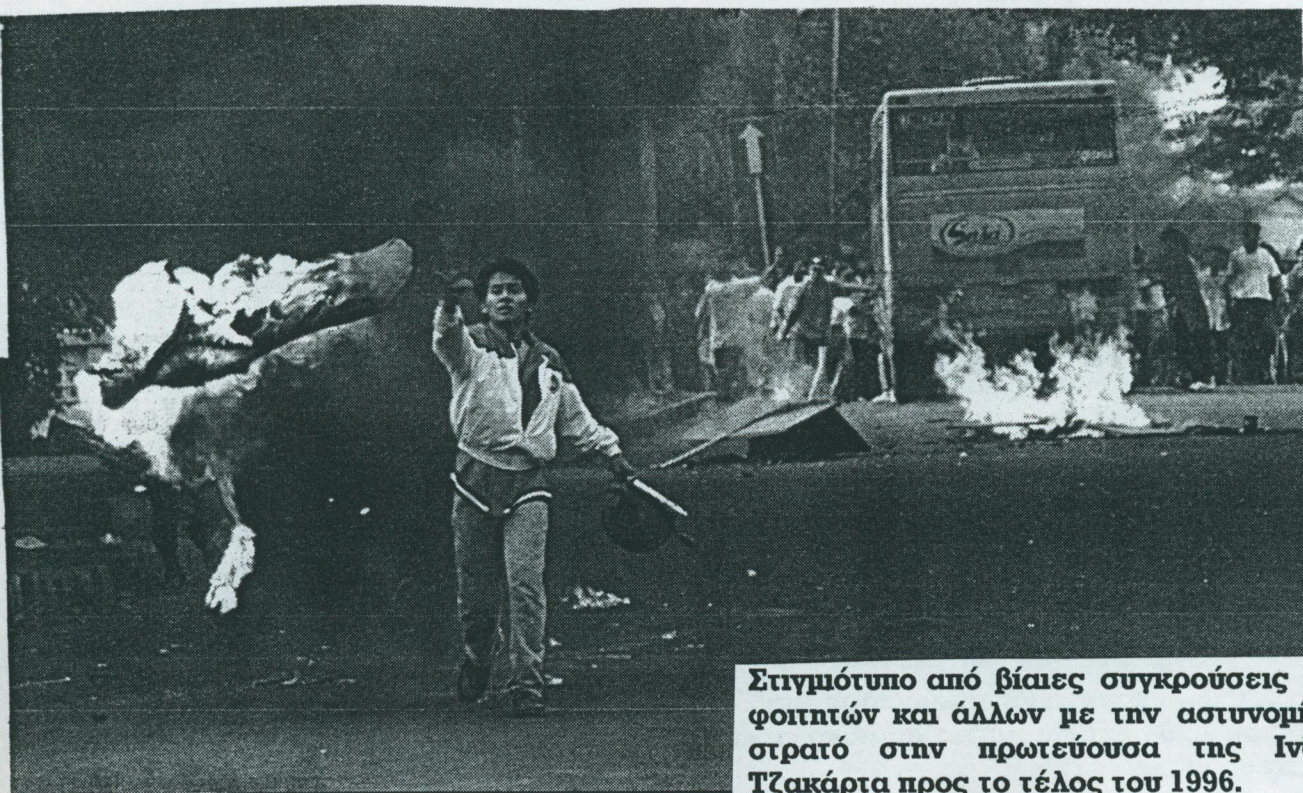
Μια από τις εταιρίες που εκμεταλλεύονται και καταστρέφουν ανεπανόρθωτα το φυσικό περιβάλλον στην Αυστραλία, είναι η κατασκευαστική BORAL. Η εταιρία αυτή είναι ο μεγαλύτερος δεύτερος εξαγωγέας προϊόντων ξύλου. Κάθε χρόνο εξαγει 947.000 τόνους τέτοιων προϊόντων από την Τασμανία και 228.000 τόνους από τη Νέα Νότια Ουαλία. Εκτός από τη δραστηριότητά της αυτή, όμως, κατασκευάζει και τσιμέντο, τούβλα και άλλα οικοδομικά προϊόντα, ενώ προμηθεύει γκάζι σε σπίτια κι αυτοκίνητα. Η BORAL έχει επανειλημμένα συγκεντρώσει εναντίον της τα πυρά του οικολογικού, αναρχικού και γενικότερα κοινωνικού κινήματος της Αυστραλίας.

* Μια νέα αναρχοσυνδικαλιστική συλλογικότητα έκανε την εμφάνισή της πρόσφατα στη Μελβούρνη, αποτελούμενη από κάποια παλαιά μέλη της παλαιάς Αναρχο - Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας, μέλη του αναρχικού βιβλιοπωλείου "Barricade" και κάποιους νέους αγωνιστές. Η συλλογικότητα έχει αρχίσει και δρα κάτω από την ίδια επωνυμία, Αναρχο - Συνδικαλιστική Ομοσπονδία (A.S.F.). Για επικοινωνία: P.O. BOX 199, East Brunswick 3057, Victoria, Australia.

* Στις αρχές Φλεβάρη 1997 στη Μελβούρνη έγινε διήμερη διάσκεψη, οργανωμένη από την αναρχική ομάδα Libertarian Workers for a Self - managed Society (Ελευθεριακοί Εργάτες για μια Αυτοδιευθυνόμενη Κοινωνία), σχετική με τη δημιουργία της Ομοσπονδίας Συνδικάτων Βάσης (Federation of Occupation Based Unions). Ήδη έχουν δημιουργηθεί μερικές ολιγομελείς αυτόνομες ομάδες βάσης κατά επαγγελματικούς κλάδους, όπως το Αυτόνομο Συνδικάτο Εργαζομένων στη Υγεία και μερικές άλλες, που φιλοδοξούν να παρέμβουν στους αντίστοιχους εργατικούς χώρους.

* Η Earth First! (Πρώτα η Γη!) είναι ένα δίκτυο περιβαλλοντικών ακτιβιστών και κοινωνικής δικαιοσύνης, ανοιχτό και με λειτουργία κάτω από τις αναρχικές αρχές. Δεν υπάρχει κατάσταση μελών, οργάνωση και άλλα παρόμοια. Η Earth First! δημιουργήθηκε κύρια από την αναρχοσυνδικαλιστική οργάνωση "Βιομηχανικοί Εργάτες του Κόσμου" (I.W.W.) των ΗΠΑ, όπου διατηρεί και τον περισσότερο αριθμό συμμετεχόντων, αλλά και δραστηριοτήτων. Υπάρχουν, όμως, τμήματα και σε μια σειρά άλλες χώρες του κόσμου. Στη Μελβούρνη, η τοπική ομάδα συμμετέχει σε μικρούς και μεγάλους περιβαλλοντικούς αγώνες, σε αγώνες των ιθαγενών (όπου έχει δημιουργήσει την ομάδα Pay The Rent - Πλήρωσε Το Νοίκι - εννοώντας τον άμεσο και πλήρη σεβασμό της ιστορίας και των δικαιωμάτων των ιθαγενών αυτής της ηπείρου), καθώς και σε μια σειρά άλλους αγώνες. Η τοπική διεύθυνση είναι: Earth First!, GPO BOX 1738Q, Victoria 3001, Australia.

Ένα νέο αναρχικό περιοδικό από τη Νέα Νότια Ουαλία είναι και το "REBEL LION" που μπορεί να διαβαστεί και ως "REBELLION". Για επικοινωνία: P.O. BOX 6, Whalan 2770, N.S.W., Australia.

Στιγμιότυπο από βίαιες συγκρούσεις εργατών, φοιτητών και άλλων με την αστυνομία και το στρατό στην πρωτεύουσα της Ινδονησίας Τζακάρτα προς το τέλος του 1996.

* Ένα άλλο νέο περιοδικό είναι και το "Destroy Tha Planet" ("Κατέστρεψε Τον Πλανήτη"), με ποικίλη ύλη αναρχικού ενδιαφέροντος και με διεύθυνση επικοινωνίας την P.O.BOX 199, East Brunswick 3057, Victoria, Australia.

* Οικολόγοι και άλλοι ακτιβιστές έχουν φτιάξει μια κατασκήνωση, κοντά στο Όρμποστ, μέσα στην καρδιά των πανάρχαιων δασών της East Gippsland της Βικτώριας, όπου έχουν ήδη προχωρήσει σε μπλοκάρισμα μηχανημάτων εταιριών κοψίματος δέντρων και υλοτομίας. Οι οργανωτές έκαναν ένα πλατύ κάλεσμα για έμπρακτη διαμαρτυρία εναντίον της καταστροφής του ντόπιου περιβάλλοντος.

* Το ASIO (οι μυστικές υπηρεσίες της Αυστραλίας), προετοιμάζεται σκληρά για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2.000 στο Σίδνεϊ, για "ν' αντιμετωπίσει ενδεχόμενες τρομοκρατικές ενέργειες". Οι επικεφαλές της υπηρεσίας κάνουν λόγο για "απροσάρμοστους κι ακροδεξιές ομάδες, που αποτελούν κίνδυνο". Οι απροσάρμοστοι είναι θρησκοκευτικές, αλλά και ακροδεξιές πολιτικές ομάδες. Παρά τη διάθεση τεράστιων κονδυλίων και άλλων μέσων, πριν μερικά χρόνια, για την αντιμετώπιση τέτοιων ομάδων, στη δεκαετία του '80, στο Σίδνεϊ και στο Περθ της Δυτ. Αυστραλίας, ακροδεξιές ομάδες τρομοκρατούσαν τους πολιτικούς τους αντιπάλους και μετανάστες, κύρια Ασιάτες, με απειλές, ξυλοδαρμούς, ένοπλες επιθέσεις, αυτοσχέδιες βόμβες κ.λπ. Παρόλο που το ASIO γνώριζε τα πάντα, δύο μέλη ακροδεξιών ομάδων δολοφονήθηκαν, ενώ έγινε και μια επίθεση εναντίον του Αυστραλού εκπροσώπου του Αφρικανικού Εθνικού Κογκρέσου. Μετά την εξάρθρωση κάποιων από τις ομάδες αυτές, οι αυστραλιανές μυστικές υπηρεσίες στράφηκαν στην Πολιτεία του Κουίνσλαντ, όπου το δικαίωμα της οπλοκατοχής σχετιζόταν και σχετίζεται με εξωπραγματικές θεωρίες για διεθνείς συνωμοσίες Εβραίων, ανάλογες με τις θεωρίες των αμερικάνικων μιλίσις κ.λπ. Οι ομάδες αυτές συνεχίζουν να υπάρχουν, ενώ από πέρυσι που ανακινήθηκε το ζήτημα της κατοχής όπλων, έγιναν πιο θρασείες. Κυκλοφορούν περιοδικά με οδηγίες κατασκευής εκρηκτικών, εκθειάζουν τον ένοπλο αγώνα εναντίον μιας "μελλοντικής διεφθαρμένης αυστραλιανής κυβέρνησης", κατά τα πρότυπα των αντίστοιχων μελών των μιλίσις των ΗΠΑ κ.λπ. Το κακό είναι ότι τα περιοδικά και τα φυλλάδιά τους διατίθενται ανοικτά στα εφημεριδοπωλεία και σε κάποια βιβλιοπωλεία, ακόμα και στα αεροδρόμια, ενώ διαβάζονται από μεγάλο αριθμό νεοναζιστών στην Αμερική και στην Αυστραλία.

* Δύο αναρχοφεμινιστικά περιοδικά που εκδίδονται στη Μελβούρνη είναι τα "Mother Earth" ("Μητέρα Γη"), με διεύθυνση επικοινωνίας: P.O.BOX 1102, Upwey 3158, Victoria, Australia και "Cantankerous" (δεν μεταφράζεται), με ποικίλη ύλη από και για γυναίκες και διεύθυνση επικοινωνίας: P.O.BOX 756, Brunswick Lower 3056, Victoria, Australia (email: scam@xchange.apana.org.au).

* Το ολιγάριθμο τμήμα Μελβούρνης της Αναρχοσυνδικαλιστικής Ομοσπονδίας (ASF), διοργάνωσε διήμερη εκδήλωση - συζήτηση, στις 8 και 9 Μάρτη, στο Carlton (κεντρικό προάστιο της Μελβούρνης), με κεντρικό θέμα "Αναρχοσυνδικαλισμός και το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα στην Αυστραλία", με διάφορους ομιλητές. Οι διοργανωτές, να σημειώσουμε, ότι δεν έχουν καμιά σχέση με την νεοδημοιουργηθείσα στη Μελβούρνη συλλογικότητα που χρησιμοποιεί κι αυτή το όνομα Αναρχοσυνδικαλιστική Ομοσπονδία (!).

* Η αυστραλιανή ομοσπονδιακή κυβέρνηση δεν απέκλεισε το ενδεχόμενο δημιουργίας μονάδας επεξεργασίας ατομικών και πυρηνικών καταλοίπων με τη μέθοδο Synroc. Μάλιστα, έχει ήδη επιλεγεί και η περιοχή Lucas Heights της Νέας Νότιας Ουαλίας για να εγκατασταθεί η μονάδα αυτή.

* Στο Κακαντού της Βόρειας Αυστραλίας εξορυκτικές εταιρίες ουρανίου (η Αυστραλία εξάγει ουράνιο στις πυρηνικές χώρες), σε συνεργασία με την αυστραλιανή κυβέρνηση, έχουν αρχίσει μια νέα επχείρηση εξόρυξης ουρανίου, σε περιοχή που θεωρείται ιερή από την κοινότητα ιθαγενών Τζαμπλούκα. Οι ιθαγενείς έχουν ήδη αρχίσει κινητοποιήσεις, με την υποστήριξη οικολογικών ομάδων καθώς και κινήσεων κοινωνικής δικαιοσύνης.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Π. ΚΡΑΠΟΤΚΙΝ. ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Ο Τομ Μαν, ένα από τα ιδρυτικά μέλη του Σοσιαλιστικού Κόμματος της Βικτώριας (που το 1907 αριθμούσε πάνω από 1500 μέλη), δημοσίευσε ένα φυλλάδιο το 1906, με τον τίτλο "Αναρχικό Φυλλάδιο Νο3. Γράμμα του Π. Κραπότκιν αποκρύπτεται από επίσημους του Εργατικού Κέντρου".

Στο φυλλάδιο αυτό, ο Τομ Μαν υποστήριξε ότι ένα γράμμα, σταλμένο από τον Π. Κραπότκιν από τη Γαλλία στους Αυστραλούς συντρόφους, αποκρύφθηκε σκόπιμα από κάποιους επίσημους του Εργατικού Κέντρου Μελβούρνης. Στο γράμμα αυτό ο Π. Κραπότκιν εκφράζει την επιθυμία του να επισκεφθεί την Αυστραλία για να βοηθήσει το αντικοινοβουλευτικό εργατικό κίνημα.

Το γράμμα έχει ως εξής:

"Αγαπητοί σύντροφοι. Ευχαριστώ πολύ για το γράμμα σας. Τα πράγματα πρέπει να είναι χειρότερα απ' ό,τι σκεφτόμουν εάν οι εργατικές οργανώσεις

βρίσκονται πλήρως στα χέρια των πολιτικών. Έχω ακόμα κάποιες ελπίδες ότι, εκτός απ' τους εργάτες που εναποθέτουν τις ελπίδες τους στη βουλή, υπάρχουν άνθρωποι που θα καταλάβουν ότι η πρόοδος των προοδευτικών ενώσεων δε βρίσκεται στην πολιτική. Αλλά πως ειδικά στις λαπινικές χώρες περιγράφεται η άμεση δράση από την εργατική τάξη; Ακούτε, πληροφορείστε για το κίνημα στη Γαλλία; Το συνδικαλιστικό κίνημα που για αρκετά χρόνια βρισκόταν κάτω από τον έλεγχο των πολιτικάντηδων σοσιαλιστών, τώρα έχει πράγματι απελευθερωθεί και βλέπουμε ένα νέο ξεκίνημα από τη Διεθνή Ένωση Εργατών, πριν το γαλλογερμανικό πόλεμο. Οι στόχοι του τώρα είναι η άμεση δράση ενάντια στο κεφάλαιο και στους νόμους. Ακόμα, όταν αυτοί θέλουν να πετύχουν την απόσπαση κάτι από τη βουλή πιστεύουν - και σωστά - ότι θα μπορούσε να είναι καλύτερα να επιβάλλουν τις απεργίες τους κ.λπ., αντί ν' αρχίσουν να παρακαλάνε, όπως ξέρετε. Προετοιμάζονται τώρα για τη γενική απεργία της 1ης Μάη 1906. Τι κάνετε στην Αυστραλία γι' αυτή την πιθανότητα; Είναι ώρα να σκεφτείτε γι' αυτό. Θα ήμουν ευτυχισμένος να ερχόμουν στην Αυστραλία, να βοηθούσα το εργατικό κίνημα με κάθε τρόπο. Αλλά από τότε που είχα κάποια προβλήματα με την καρδιά μου, πρέπει να δίνω διαλέξεις. Λαμβάνετε κανονικά τη "Freedom"; Υπάρχει μια γενική αναγέννηση του κινήματος στην Ευρώπη. Με τους καλύτερους αδελφικούς χαιρετισμούς Π. Κραπότκιν".

* Πηγή: *Anarchist Age Weekly*, No212, 16-22/9/1996.

barricade books and Info Shop

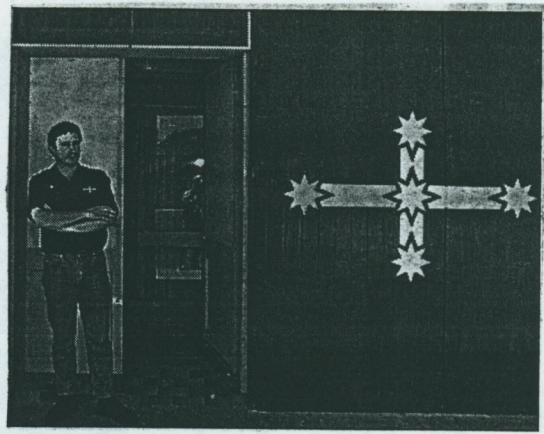
115 Sydney Road, Brunswick 3056

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ

Στις 15 Μάρτη αντιφασιστική διαδήλωση έγινε στο προάστιο Fawknor, ενάντια στη ύπαρξη εδώ και δύο περίπου μήνες βιβλιοπωλείου της νεοναζιστικής οργάνωσης National Action. Η διαδήλωση οργανώθηκε από ομάδες της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς και συμμετείχαν πάνω από 500 άτομα. Η προσυγκέντρωση έγινε σε ένα κοντινό πάρκο, όπου έγιναν κάποιες ομιλίες και στη συνέχεια έγινε πορεία ως τον τοπικό σιδηροδρομικό σταθμό, όπου σβήστηκαν κάποια συνθήματα, κύρια αντιφασιστικού περιεχομένου των φασιστών κι έπειτα κατευθύνθηκε στο εν λόγω βιβλιοπωλείο. Εκεί οι φασίστες της National Action είχαν προετοιμαστεί κατάλληλα, με τη βοήθεια της αστυνομίας. Είχαν τοποθετηθεί προστατευτικά οδοφράγματα μπροστά στο βιβλιοπωλείο τους, οι ίδιοι οι φασίστες είχαν κλεισθεί μέσα μαζί με αστυνομικούς, στην ταράτσα που εμφανίζονταν ελάχιστοι απ' αυτούς κάποιες στιγμές, είχαν ντυθεί σαν κλόουν, ενώ είχαν βάλει δυνατή μουσική, προφανώς για σπάσιμο νεύρων. Η αστυνομία είχε επιστρατεύσει άλογα, ειδικές δυνάμεις, ενώ βιντεοκάμερες της ASIO (μυστικές υπηρεσίες), βιντεοσκοπούσαν από την ταράτσα του βιβλιοπωλείου τους αντιφασίστες διαδηλωτές.

Από την πρώτη στιγμή που η διαδήλωση έφτασε εκεί, άρχισε ένας μικρός πόλεμος μικροαντικειμένων, κύρια αυγών και λαχανικών, αλλά εκσφενδονίστηκαν και μερικά μπουκάλια, ξύλα και πέτρες ενάντια στο βιβλιοπωλείο και στους αστυνομικούς που είχαν παραταχθεί σε κλοιό μπροστά απ' αυτό. Έγιναν απόπειρες σπασίματος του κλοιού κι επίθεσης στο βιβλιοπωλείο, που, όμως, αποκρούστηκαν, αλλά κι επιθέσεις ενάντια στην ίδια την αστυνομία. Έπειτα, ομάδα διαδηλωτών επιτέθηκε από την πίσω πλευρά και δύο από αυτούς κατάφεραν να πηδήξουν το φράχτη, αλλά έπεσαν πάνω σε αστυνομικούς και συνελήφθησαν τρεις από αυτούς. Εκεί έγιναν κάποιες αψιμαχίες διαδηλωτών κι έφιππων αστυνομικών και σε μια στιγμή ένας διαδηλωτής επιτέθηκε σε αστυνομικό με σκατά .. αστυνομικού αλόγου! Οι βίαιες αυτές επιθέσεις και τα άλλα γεγονότα έγιναν κύρια από αναρχικούς και κάποιους αναρχοπάνκς,

που ήταν όλοι μασκοφορεμένοι κι ιδιαίτερα προκλητικοί απέναντι σε αστυνομικούς και φασίστες. Τελικά, ο ένας από τους δύο συλληφθέντες αφέθηκε αμέσως ελεύθερος, ενώ οι άλλοι δύο οδηγήθηκαν σε τοπικό αστυνομικό τμήμα, όπου κρατήθηκαν κάποιες ώρες και τους απαγγέθηκαν κάποιες κατηγορίες, όπως επίθεση ενάντια στην αστυνομία και άλλα παρόμοια. Πάντως, φάνηκε και η ανικανότητα των αξιοθρήνητων αριστερών ομάδων, που διοργάνωσαν την όλη κινητοποίηση, όπως το Militant και η I.S.O., να ελέγξουν απόλυτα τον κόσμο. Κι αυτό φάνηκε τη στιγμή που ο κόσμος αρνιόταν να φύγει αν δεν απελευθερώνονταν αμέσως οι 2 συλληφθέντες, ενώ οι διοργανωτές ήθελαν να αποχωρήσει ο κόσμος. Να πούμε εδώ ότι φασίστες της National Action επιτέθηκαν δύο βράδια πριν στον κοινοτικό ραδιοσταθμό 3CR, όπου έσπασαν τα μπροστινά τζάμια καθώς και ένα κατάστημα στον ίδιο δρόμο, ενώ τρία βράδια πριν επιτέθηκαν σε σπίτι όπου μένουν κάποιοι αναρχοπάνκς στο ίδιο το προάστιο, το Fawknor, όπου προσπάθησαν ναβάλουν φωτιά, ενώ οι

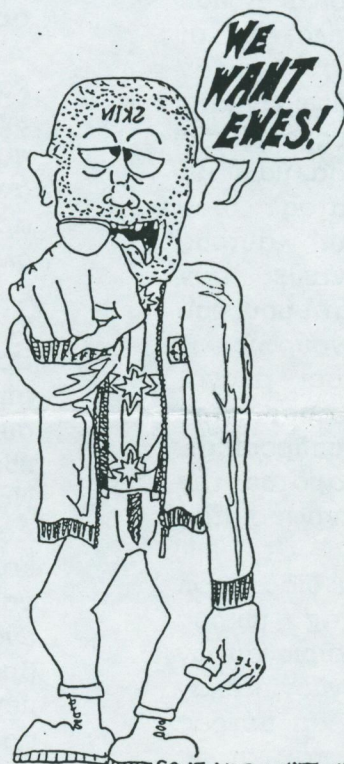

ένοικοι κοιμόντουσαν. Το ίδιο βράδυ της διαδήλωσης προς το πρωί, οι φασίστες επιτέθηκαν ξανά στο αναρχικό βιβλιοπωλείο BARRICADE, σπάζοντας το τζάμι της εισόδου, ενώ προξένησαν ζημιές και σε ένα γειτονικό αυτοκίνητο. Τις ίδιες νύχτες προσπάθησαν να επιτεθούν και στα γραφεία του τροτσιστικού Democratic Socialist Party. Επίσης, τις τελευταίες μέρες έχουν γεμίσει αρκετά προάστια στην περιοχή με αφίσες αντιασιατικού αντιμεταναστευτικού περιεχομένου, ενώ έχουν κολήσει αφίσες και στα ιταλικά.

Στις φωτογραφίες, το φασιστικό βιβλιοπωλείο κι ο "Φύρερ" της National Action, Μάικλ Μπράντερ. Το έμβλημα που εικονίζεται είναι το έμβλημα της εξέγερσης των χρυσοθήρων, στο Μπάλαρατ της Βικτώριας το 1854, γνωστής με το όνομα Eureka. Απεικονίζει τον αστερισμό του Σταυρού του Νότου, που βρίσκεται πάνω από την Αυστραλία. Το σύμβολο αυτό το έχουν υιοθετήσει οι φασίστες, επειδή κατά τη διάρκεια της εξέγερσης κάποια ρατσιστικά στοιχεία προέβησαν σε δολοφονίες και βιαιοπραγίες εναντίον των Κινέζων χρυσοθήρων. Αλλά έχει υιοθετηθεί σαν σύμβολο και από εργατικά συνδικάτα, ακόμα και από κάποιους αναρχικούς. Στις άλλες φωτογραφίες φάση από τα γεγονότα της 15ης Μάρτη και μασκοφορεμένοι αναρχικοί. Η αφίσσα που, επίσης, εικονίζεται είναι από αναρχικούς.

ARE YOU NATIONAL ACTION MATERIAL?

Are you white, male and heterosexual but still thinks the world owes you something?

Do you reckon unemployment is a Jewish conspiracy?

Do you think Australians should have jobs in sweatshops making flash clothes for yuppies, not Asians?

Do you want to send Aborigines back to wherever they came from?

Do you mind people laughing at you?

Like hanging around with clowns like yourself?

Is your preferred method of political debate to repeat bigoted slogans that mean nothing?

Want to join an organisation that has no chance in hell of achieving what it wants?

Then you've got what it takes to join Australia's stupidest political organisation! Become a bully boy for smooth-talking middle-class political hacks with financial backup from unnamed sources! Get off on terrorising anyone you think is weaker than you and pretend your benefiting the country! Enjoy lengthy prison spells! Be all you can be (dickhead)!

SO IF YOU'RE WHITE AND NOT TOO BRIGHT...

JOIN IRRATIONAL ACTION NOW!

(And you don't have to be a skinhead...we take anyone...we're desperate...)

ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟ - ΖΗΛΑΝΔΕΖΙΚΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Ο βιομηχανικός συνδικαλισμός ήταν η κινητήρια δύναμη πίσω από το μαχόμενο συνδικαλιστικό κίνημα στις αρχές του αιώνα στη Νέα Ζηλανδία. Η αναρχοσυνδικαλιστική I.W.W (Βιομηχανικοί Εργάτες του Κόσμου), δημιούργησε πρώτη μια ομάδα στο Christchurch το 1908, με μέλη προσωπικότητες, όπως οι Tom Barker και J.B.King, που δραστηριοποιήθηκαν και μέσω μιας άλλης ομάδας στο Auckland, το 1912-1913, ενώ αναμείχθηκαν και στη γενική απεργία του Waihi. Τότε πουλούσαν χιλιάδες αντίτυπα της εφημερίδας "Βιομηχανικός Συνδικαλιστής" ("Industrial Unionist"). Μετά την ήττα της απεργίας αυτής το 1913, ο Tom Barker απελάθηκε στην Αγγλία, ενώ ο J.B.King επέστρεψε στο Σίδνεϊ, απ' όπου είχε πάει στη Νέα Ζηλανδία. Το 1932 ήταν ο ομλητής της πρωτομαγιάτικης συγκέντρωσης στο Wellington, όπου υπερασπίστηκε τους Σάκκο και Βαντσέτι.

Υπήρχε ακόμα μια μικρή αναρχοκομμουνιστική ομάδα στο Wellington, το 1912, η οποία συγκρουόταν με την αστυνομία στους δρόμους, μετά από κάθε της συνέλευση. Ένας Πολωνός φούρναρης με το όνομα Γιόζεφ, ήταν ο πιο γνωστός από την ομάδα αυτή.

Κατά τη δεκαετία του '30 φαίνεται ότι υπήρξαν διάφοροι μεμονωμένοι αγωνιστές αρκετά δραστήριοι, όπως η οικογένεια Webb, στο Auckland, και κάποιος άλλος στο Wellington, που μοίραζε έργα του Μπακούνιν. Υπήρξε, επίσης, και ο Τζοκ Μπαρνς, που ήταν κι

ο "ηγέτης" της απεργίας των εργατών και διανομέων νερού το 1951.

Στα τέλη της δεκαετίας του '50 με αρχές του '60 υπήρξε στο Auckland μια Ελευθεριακή Σοσιαλιστική Ομάδα, καθώς και μερικοί εξόριστοι Ισπανοί αναρχικοί, που, όμως, ελάχιστοι απ' αυτούς παρέμεναν δραστήριοι. Επίσης, κάποιος απ' αυτούς, Γερμανός με το όνομα Βέρνερ Ντρόσχερ, είχε εγκαταλείψει τη Γερμανία με την άνοδο του χιτλερισμού κι είχε πολεμήσει στην Ισπανία. Αυτός παρέμενε δραστήριος μέχρι το θάνατό του, στα τέλη της δεκαετίας του '70 με αρχές του '80.

Από τη δεκαετία του '70 κι έπειτα οι αναρχικές ομάδες και πρακτικές εμφανίστηκαν πολύ πιο συγκροτημένες στη Νέα Ζηλανδία. Υπήρξαν κύρια 4 χώροι δράσης: η κουλτούρα του δρόμου, οι κοινοτικές ομάδες, τα κινήματα διαμαρτυρίας και οι καθαρά αναρχικές ομάδες.

Η κουλτούρα του δρόμου συγκροτούνταν κύρια από ομάδες πανκ κι άλλων νεαρών, γράφοντας συνθήματα στους τοίχους, υποστηρίζοντας μουσικά γκρουπ, εμπλεκόμενοι σε επεισόδια με την αστυνομία και άλλα.

Οι κοινοτικές ομάδες εμφανίστηκαν στις αρχές της δεκαετίας του '70 κι είχαν κύρια οικολογοχίππικη κατεύθυνση.

Τα κινήματα διαμαρτυρίας είχαν σαν αντικείμενα δράσης το οικολογικό, το αντιπυρηνικό, το φεμινισμό και τα δικαιώματα των γυναικών, τους ιθαγενείς Μαορί, τον αντιρατσισμό, τον αντιφασισμό κ.λπ. Σ' αυτά συμμετείχαν και κάποιοι μαρξιστές - λενινιστές, που πάντα επιζητούσαν να τα θέσουν υπό τον έλεγχό τους.

Οι καθαρά αναρχικές ομάδες ήταν λίγες και μικρές σε αριθμό συμμετεχόντων και πάντα συναναστρέφονταν κι εξαρτούσαν τη δράση τους από τους άλλους τρεις πόλους. Οι περισσότερες ήταν αναρχοκομμουνιστικής κατεύθυνσης*.

C L A S S W A R
the war to end all wars!

Η παρούσα αναρχική σκηνή στη Νέα Ζηλανδία περιλαμβάνει την κολλεκτίβα/δίκτυο WETA, που αποτελείται, όπως φαίνεται, από διαφορετικές ομάδες δουλιές, που ασχολούνται με ζητήματα αναρχοφεμινισμού, ομοφυλόφιλων και λεσβιών, δικαιώματα ιθαγενών Μαορί, δράση ενάντια στα McDonalds, για την υπόθεση του Ανατολ. Τιμόρ, την ανεξαρτησία του Οιβέτ από την Κίνα, με τυπογραφεία (έχοντας δικές τους εγκαταστάσεις), νομιμοποίηση μαριχουάνας, για ζητήματα ανέργων και άλλων χαμηλά επιδοτούμενων, εναλλακτική ιατρική για γυναίκες, ανταλλαγή συρριγγών, πειράματα στα ζώα, internet, συμμετοχή σε δραστηριότητες γυναικείων και γενικότερων κοινοτικών ομάδων, θέατρο δρόμου, εναλλακτική μουσική σκηνή και άλλα. Παράλληλα, υπάρχουν και δρουν ομάδες, όπως του Αναρχικού Μαύρου Σταυρού, η ομάδα που εκδίδει το περιοδικό "Declaration" (Διακήρυξη) που ασχολείται με ζητήματα ιθαγενών, η ομάδα που εκδίδει το περιοδικό "Savage State" ("Βάρβαρη Κατάσταση" ή "Βάρβαρο Κράτος" ή όπως αλλιώς) και η ομάδα που ασχολείται με το θέατρο δρόμου και που λέγεται "The Southern Haps" ("Οι Νότιες Τύχες"). Το δίκτυο αυτό έχει οργανώσει πάμπολλες διαδηλώσεις και άλλες δραστηριότητες στο δρόμο για όλα αυτά τα ζητήματα που ασχολούνται και που αναφέραμε πριν.

Η Αναρχοφεμινιστική Ομοσπονδία δημιουργήθηκε όταν οι γυναίκες που δραστηριοποιούνταν στο αναρχικό κίνημα αποφάσισαν να ενωθούν σε κολλεκτίβες και να δράσουν κύρια για ζητήματα σεξουαλικής και άλλης φύσης. Μια τέτοια ομάδα δημιουργήθηκε πρώτα στο Wellington κι ακολούθησε μια άλλη στο Auckland και τελευταία στο Christchurch, που είναι και η πιο δραστήρια της Ομοσπονδίας, μιας και τα μέλη των άλλων δύο ομάδων είναι μεγάλης ηλικίας κι ασχολούνται περισσότερο με ζητήματα νοικοκυριού, οικογενειακού προγραμματισμού κι ανατροφής των παιδιών με ένα κολλεκτιβιστικό τρόπο. Η Ομοσπονδία έχει οργανώσει πάμπολλες δραστηριότητες. Εκδίδει επίσης, το περιοδικό "Sekhmet".

Τελευταία αφήσαμε την ομάδα που εκδίδει το παλαιότερο ίσως αναρχικό έντυπο της Νέας Ζηλανδίας, το "The State Adversary" ("Ο Εχθρός του Κράτους"). Μάλιστα, το περιοδικό αυτό είναι και το περισσότερο γνωστό στο εξωτερικό. Το περιοδικό είναι προϊόν της Anarchist Alliance of Aotearoa (Αναρχική Συμμαχία της Αοτεαρόα. Αοτεαρόα είναι η ονομασία των ιθαγενών Μαορί για τη Νέα Ζηλανδία). Η Συμμαχία, εκτός από το περιοδικό, δραστηριοποιείται και σε μια σειρά άλλους τομείς.

Τέλος, υπάρχει και η καινούργια εκδοτική ομάδα "Libertarian Press" ("Ελευθεριακός Τύπος"), με μερικές αρκετά αξιόλογες δουλειές.

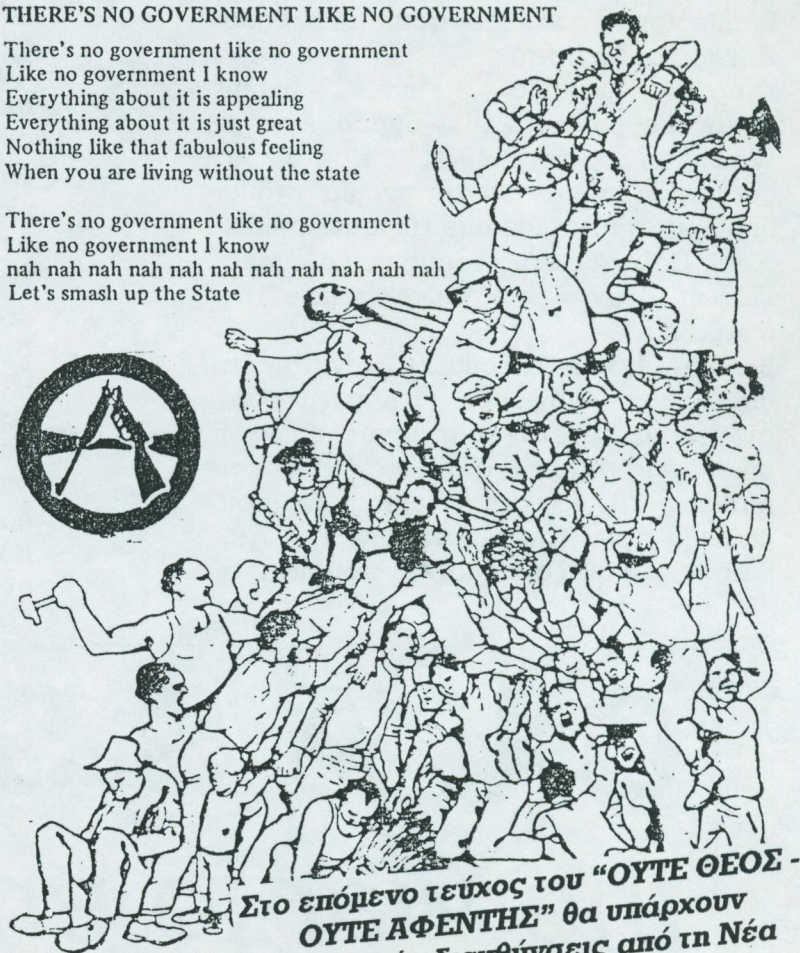
Το "ΟΥΤΕ ΘΕΟΣ - ΟΥΤΕ ΑΦΕΝΤΗΣ" ευελπιστεί ότι θα συνεχίσει, στο βαθμό των δυνατοτήτων του, να παράσχει κάθε πληροφόρηση σχετικά μετα όσα γίνονται, γράφονται και λέγονται στη Νέα Ζηλανδία, καθώς επίσης και να μεταφραστεί στα ελληνικά σχετική μπροσούρα που έχει δημοσιεύσει η "Libertarian Press" για την ιστορία του Νεοζηλανδέζικου αναρχικού κινήματος.

* (Τα στοιχεία ως εκεί πάρθηκαν από την αγγλική "Black Flag", τεύχος φθινοπώρου 1983).

THERE'S NO GOVERNMENT LIKE NO GOVERNMENT

There's no government like no government
Like no government I know
Everything about it is appealing
Everything about it is just great
Nothing like that fabulous feeling
When you are living without the state

There's no government like no government
Like no government I know
nah nah nah nah nah nah nah nah nah nah nah
Let's smash up the State

Στο επόμενο τεύχος του "ΟΥΤΕ ΘΕΟΣ - ΟΥΤΕ ΑΦΕΝΤΗΣ" θα υπάρχουν αναρχικές διευθύνσεις από τη Νέα Ζηλανδία.

Ο ΚΙΝΕΖΙΚΟΣ ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ

Στο απόγειό του (1905-1925) ο αναρχισμός ήταν κατά πολύ μια λαϊκή μορφή σοσιαλισμού στην Κίνα. Στα 1920 η διαθέσιμη αναρχική λογοτεχνία ήταν περισσότερη από κάθε άλλη κοινωνική ή πολιτική φιλοσοφία ευρωπαϊκής προέλευσης. Ο αναρχισμός ήταν κλειδί για τον ορισμό των αξιών ολόκληρης της ριζοσπαστικής πολιτικής κουλτούρας στην Κίνα, στο πρώτο τέταρτο του εικοστού αιώνα.

Το ερώτημα είναι, γιατί ο αναρχισμός ξεθώριασε κι έπεσε στην αφάνεια, ενώ ο μαρξισμός, τελικά, έγινε κυρίαρχος, σχεδόν στο ένα τρίτο του κόσμου, συμπεριλαμβανομένης και της Κίνας; Τι εξηγεί αυτή την μετάπτωση των ριζοσπαστών διανοουμένων και των εργατών από τον αναρχισμό στον μαρξισμό στην Κίνα και την γρήγορη άνοδο του Κινέζικου Κομμουνιστικού Κόμματος;

Η μεταπήδηση από τον αναρχισμό στον μαρξισμό στην Κίνα, όπως και στην Δυτική Ευρώπη, δεν ήταν μια “εξέλιξη”, αλλά ένας πολιτικός αγώνας – αγώνας που έχασαν οι αναρχικοί. Δεν ήταν η αναπόφευκτη πρόοδος της σοσιαλιστικής σκέψης που οδήγησε στον θρίαμβο του Κινέζικου Κομμουνιστικού Κόμματος (ΚΚΚ), κατά την περίοδο της επέκτασης του αναρχισμού, αλλά η αποτυχία των αναρχικών να βρουν μια επαναστατική στρατηγική που θα μπορούσε να οικοδομήσει ένα μαζικό κίνημα, χωρίς να παραβιάζει τις αρχές της αυτονομίας και της ελευθερίας.

Φυσικός νόμος και βομβισμοί

Όπως και οι Ευρωπαίοι σύντροφοί τους, έτσι και οι Κινέζοι αναρχικοί πίστευαν ότι οι άνθρωποι είναι εγγενώς καλοί και ότι είναι φυσικός νόμος όλοι να είναι ελεύθεροι και ίσοι. Η ύπαρξη της εξουσίας, είτε παίρνει την μορφή του κράτους, είτε του καπιταλισμού, είτε της οικογένειας, διαστρέφει την ανθρώπινη φύση και διαιωνίζει τον εγωισμό και την απληστία. Μόλις η εξουσία απομακρυνθεί, η ανθρώπινη καλοσύνη θα αποκαλυφθεί και μια νέα κοινωνία, που θα βασίζεται στην καλή θέληση, την αλήθεια και την αλληλοϋποστήριξη, θα πάρει την θέση της

σημερινής κοινωνίας της διαφθοράς, της καταπίεσης και της φιλαργυρίας.

Όπως αναφέρεται σ’ ένα αναρχικό μανιφέστο από την Γκουάνγκ - Τζου, “Η αρχή του αναρχισμού είναι μια αλήθεια κρυμμένη μέσα στο μυαλό κάθε ατόμου”. Ο αναρχισμός είναι μια επιστημονική αλήθεια, που περιμένει να ανακαλυφθεί και να αποκαλυφθεί, επίσης, μέσα σε κάθε άτομο. Είναι η υψηλότερη εξέλιξη της σκέψης. Σ’ ένα άρθρο ανωνύμου, με τίτλο “Το Τέλος του Ιμπεριαλισμού”, που δημοσιεύτηκε στο αναρχικό περιοδικό “Σιν-Σιγί”, ο συγγραφέας σχολίαζε: “Ελπίζω ότι οι νεολαίοι της Κίνας θα εισέλθουν περισσότερο στα μονοπάτια της επιστήμης και θα φτιάξουν περισσότερες βόμβες, που σύμφωνα με την συνείδησή τους θα τους βοηθήσουν στην εκδίωξη του βαρβαρισμού και την εμπόδιση της επέκτασης του ιμπεριαλισμού στην Κίνα”. Οι βόμβες και οι φυσικοί νόμοι ήταν σύμμαχοι στην επαναστατική μέθοδο πολλών Κινέζων αναρχικών επειδή, όπως και στο βομβισμό, η πίστη στην φυσική καλοσύνη της ανθρώπινης φύσης είναι ένα εύκολο υποκατάστατο για το δύσκολο έργο της οικοδόμησης ενός αποτελεσματικού, δημοκρατικού κινήματος.

Αυτό δεν σημαίνει ότι οι αναρχικοί αντιτίθονταν στα μαζικά επαναστατικά κινήματα. Ακριβώς το αντίθετο, ήσαν οι πρώτοι Κινέζοι ριζοσπάστες που κάλεσαν σε επανάσταση μαζικής βάσης από τα κάτω και ήσαν μεταξύ των πρώτων που οργάνωσαν εργατικά συνδικάτα.

Όμως, η Κινέζικη αναρχική επαναστατική στρατηγική, ακόμη κι όταν βοήθησε στην αυτοοργάνωση των εργατών, δεν εστίασε τις δραστηριότητές της τόσο στην οικοδόμηση ενός επαναστατικού κινήματος, όσο στην εκπαίδευση του λαού, ώστε να είναι ηθικά “έτοιμος” όταν η επανάσταση θα ερχόταν. Οι Κινέζοι αναρχικοί πίστευαν ότι μια νέα ηθική ήταν αναγκαία για να αναδείξει τις “φυσικές” αναρχικές ροπές των ανθρώπων για τον σχηματισμό της βάσης της νέας κοινωνίας. Προς αυτή την κατεύθυνση, μια επανάσταση της “σκέψης” έπρεπε να συνοδεύεται από μια επανάσταση στην “οικονομία”.

Διακεκριμένοι αναρχικοί, όπως ο Γουζίκου, ο Λι Ζισένγκ και ο Ζανγκ Γινγκγιάνγκ, δημιούργησαν οργανώσεις, όπως την “Κοινωνία της Ανεπτυγμένης Ηθικής”, που απαιτούσε από τα μέλη της να αποφεύγουν να εντρυφούν σε ανηθικότητες, όπως η πορνεία,

τα στοιχεία, την επιβίβαση στις χειροκίνητες άμαξες και την παλλακεία. Η "Ένωση για την Κοινωνική Αναμόρφωση", των Λι και Κάι Γιουανπεί, απαγόρευε ακόμη και το στολισμό του προσώπου, τα ακριβά ρούχα και το φτύσιμο στον δρόμο! Η αναρχική ηθική, σύμφωνα με αυτούς τους βετεράνους του Κινέζικου αναρχισμού, θα οδηγούσε σε έναν παγκόσμιο ηθικό κώδικα, που με νόμο θα αντικαθιστούσε την κυβέρνηση κι έτσι θα σταματούσε η καταπίεση.

Η αντίληψη των Κινέζων αναρχικών για την επανάσταση ως ενός ηθικού μετασχηματισμού, οδήγησε μερικούς από αυτούς στο να την κατανοήσουν ως μια εξελικτική διαδικασία και όχι ως ένα ξεχωριστό ιστορικό γεγονός. Ο Γου Ζι Χούι κάποτε δήλωσε, "Ο αναρχισμός δεν μπορεί να υλοποιηθεί πριν περάσουν τρεις χιλιάδες χρόνια", παρ' όλο που ο ίδιος ήταν δραστήριος αναρχικός την στιγμή εκείνη. Ακόμη κι ένα πρόσωπο σαν τον Λιού Σιπέι, που ένοιωθε ότι ο αναρχισμός απαιτεί αυθόρμητα μαζικά κινήματα των καταπιεσμένων για να επιτύχει, πίστευε ότι μια αναρχική κοινωνία είναι ανέφικτη, επειδή η αγροτιά ήταν συνεργατική και κομμουνιστική και "ασυνείδητα αναρχική". Αν και η οργάνωση ήταν σημαντική για τον Λιού, αυτό θα συμβεί αυθόρμητα, με μια γενικευμένη απεργία, ή σε με μια μαζική δράση. Γι' αυτόν, η ανάγκη για δημιουργία ενός κινήματος που θα βασιζόταν στις επιτυχίες της μαζικής δράσης και των γενικών απεργιών ήταν μικρή:

"Η επανάσταση του εικοστού αιώνα θα είναι επανάσταση ολόκληρου του κόσμου... Αυτή η παγκόσμια επανάσταση θα είναι μεγάλη όσο και ο ωκεανός, ενώ οι πορείες των διαφόρων εξεγέρσεων θα είναι σαν μικροί χείμαρροι. Αλλά όλοι οι χείμαρροι χύνονται στον ωκεανό, άλλοι από κοντά, άλλοι από μακριά, άλλοι απαλά, άλλοι με δυσκολίες. Καθένας ακολουθεί την δική του γη και η πορείες τους διαφέρουν, αλλά όλοι τους χύνονται στην θάλασσα".

Η εκπαίδευση είναι ζωτικής σημασίας σ' αυτήν την διαδικασία, επειδή οι εργάτες πρέπει να εκπαιδεύονται σε μια ορθή επαναστατική συνείδηση, πριν μπορέσουν να επαναστατήσουν και η απόκτηση αυτής της συνείδησης δεν έρχεται μέσα από την άμεση εμπειρία των πολιτικών αγώνων, αλλά μέσα από την εκπαίδευση (σα να μην έχουν οι

καταπιεσμένοι, δηλαδή, λεπτομερή γνώση για το τι τους καταπιέζει).

Κοινωνικό εναντίον πολιτικού

Όπως και οι περισσότεροι αναρχικοί εκείνης της εποχής, ο Σιφού, ένας από τους Κινέζους αναρχικούς με την μεγαλύτερη επίδραση, αντέθεσε το κοινωνικό στο πολιτικό. Φανταζόταν την πολιτική ως ένα παράσιτο κι εξωτερικά επιβεβλημένο στην κοινωνία από τις ελίτ. Γι' αυτό, αντιτάχθηκε σε κάθε συμμετοχή στην πολιτική και ισχυριζόταν ότι η επαναστατική δράση πρέπει να είναι αυστηρά κοινωνική δράση. "Πολιτική επανάσταση είναι η επανάσταση εκείνη των ηρώων, η επανάσταση της μειονότητας. Κοινωνική επανάσταση είναι η επανάσταση του απλού λαού, η επανάσταση των μεγάλων μαζών".

Αυτή η αντίληψη για την πολιτική ταιριάζει απόλυτα με την Κινέζικη αναρχική αντίληψη για την ανθρώπινη φύση και τον ρόλο της εκπαίδευσης στη μετασχηματιζόμενη κοινωνία. Η πολιτική είναι εμπόδιο, όταν η σημαντικότερη δουλειά είναι ο μετασχηματισμός της συμπεριφοράς. Γι' αυτό, δεν είναι η πολιτική που πρέπει να επαναστατικοποιηθεί, αλλά οι κοινωνικές σχέσεις. Όταν εκπαιδευτεί σωστά ο λαός γύρω από την αναρχία θα εξεγερθεί, χτίζοντας μια νέα κοινωνία.

Βέβαια, ο Σιφού και οι άλλοι αναρχικοί έπαιρναν μέρος σε συμμετοχικές και δημοκρατικές μορφές οργάνωσης, μόνο που προτιμούσαν να μιλούν για "κοινωνική δραστηριότητα" αντί για πολιτική δραστηριότητα. Όμως, η διαφορά είναι κάτι περισσότερο από σημασιολογική: Η αντίληψη των Κινέζων αναρχικών για την πολιτική και η πίστη τους στην αυθόρμητη "αυτο-δραστηριοποίηση" των καταπιεσμένων, εμπόδιζε σοβαρά τις προσπάθειές τους για την οργάνωση ενός συνεπούς αναρχικού κινήματος, που θα μπορούσε να επιβιώσει στο πολιτικό σκηνικό της αστικής Κίνας, που συνεχώς άλλαζε. Οι αρχές τους και η θεμελιώδης αντίφασή τους μεταξύ της ατομικής και τοπικής αυτονομίας και της συνεπούς πολιτικής οργάνωσης, τους οδήγησε στην επιλογή της αυτονομίας και την εγκατάλειψη της οργάνωσης.

Η διάσταση μεταξύ της αυτονομίας και της μεγάλης κλίμακας δημοκρατικής οργάνωσης, υπάρχει και οφείλεται στην φερεγγυότητα των αναρχικών, που είναι γεγονός ότι την αναγνωρίζουν, αλλά δεν είναι μια ασυμβίβαστη αντίφαση. Οι αναρχικοί τροφοδότησαν αυτή την διάσταση, μέχρι τον θάνατό τους. Η Σοβιετική Ένωση της δεκαετίας του '20 απλά την αγνόησε, τσαλαπατώντας την ατομική και τοπική αυτονομία και τελικά έγινε εξουσιαστική. Αλλά με τις δεσμεύσεις τους τόσο στην αυτονομία, όσο και στην επανάσταση, οι αναρχικοί, αν είχαν μια ριζοσπαστική αντίληψη για την πολιτική, ίσως να έβρισκαν μια θέση ανάμεσα σ' αυτές τις δύο ανικανοποίητες θέσεις και να έκαναν την αναρχία ένα ζωντανό σώμα σκέψης με νόημα και αξία για τα δισεκατομμύρια των καταπιεσμένων στην Κίνα.

Ένας από τους σημαντικότερους τρόπους με τον οποίο οι αναρχικοί προσπάθησαν να εκπαιδεύσουν τον λαό, ήταν μέσω της εργασιακής μάθησης. Η εργασιακή εκπαίδευση προσπάθησε να γεφυρώσει το χάσμα μεταξύ των διανοουμένων και των καταπιεσμένων στην Κίνα, προσπαθώντας να συνδυάσει τις χειρωνακτικές και διανοητικές ενασχολήσεις ή, όπως το σύνθημα του Εθνικού Εργατικού Πανεπιστημίου (που δημιουργήθηκε από τους Γου, Λι και άλλους αναρχικούς, το 1927), διακήρυττε, "μετατρέποντας τα σχολεία σε χωράφια κι εργοστάσια, τα χωράφια και τα εργοστάσια σε σχολεία".

Γι' αυτό τον σκοπό, δημιούργησαν σχολεία κι εργοστάσια στην Κίνα και στη Γαλλία που εκπαιδεύαν πολλούς Κινέζους ριζοσπάστες (μεταξύ αυτών και τον Ντενγκ Χισιοπίνγκ). Ένα από τα πρώτα πράγματα που έκαναν οι αναρχικοί, στην προσπάθειά τους να κάνουν τους εργάτες διανοούμενους και τους διανοούμενους εργάτες, ήταν η ηρωοποίηση της εργασίας. Το αναρχικό περιοδικό "*Εργασία*" έγραφε, στα 1918, ότι η εργασία ήταν ηθικά "η σπουδαιότερη δέσμευση της ανθρώπινης ζωής" και ότι "είναι η πηγή του πολιτισμού". Επιπλέον, ήταν "το μέσον για την αποφυγή του ηθικού εκφυλισμού και της βοήθειας για ηθική ανάπτυξη, της σφυρηλάτησης της πνευματικής δύναμης της θέλησης". Το πρόγραμμα της Ομοσπονδίας Αναρχοκομμουνιστών Συντρόφων απαιτούσε από όλους τους ενήλικες άνδρες μεταξύ 20

και 40 χρόνων, να εργάζονται το πολύ δύο ώρες την ημέρα (το υπόλοιπο του χρόνου διατίθετο σε διανοητικές και αισθητικές αναζητήσεις).

Ρυθμίσεις όπως αυτές φανερώνουν τον ελιτισμό της αντίληψης για την εργασιακή μάθηση (ποιος αγρότης δεν θα ήθελε να δουλεύει για δυό ώρες την ημέρα ;), παρά το γεγονός ότι ο διακηρυγμένος στόχος της εργασιακής εκπαίδευσης ήταν η εξάλειψη του ελιτισμού από τους διανοούμενους. Το αποτέλεσμα της εργασιακής εκπαίδευσης ήταν περισσότερο η ηθική "βελτίωση" των διανοουμένων, μέσω της εργασίας και της εργατικής συνειδητοποίησης, παρά η εκμάθηση μιας δουλειάς με πραγματικούς εργάτες και το πώς θα αγωνιστούν μαζί τους. Η διαφώτιση κι όχι ο αγώνας ήταν ο στόχος της εργασιακής εκπαίδευσης και γι' αυτό δεν αποτελεί έκπληξη το γεγονός ότι πολλοί υπερασπιστές της εργασιακής εκπαίδευσης αποδοκίμαζαν τον ταξικό αγώνα.

Η συμμετοχή στον ταξικό αγώνα ενάντια στις ελίτ από μόνη της διαιώνισε το ταξικό σύστημα. Κατά τους αναρχικούς, δεν κατάργησε τις ίδιες τις τάξεις. Η ηθικολογική και θεμελιωδώς αντιπολιτική προοπτική των αναρχικών, τους οδήγησε όχι μόνο στην απόρριψη της πολιτικής, αλλά και τον ταξικό αγώνα, κάτι που οι μαρξιστές θα αντιλαμβάνονταν και θα εκμεταλλεύονταν πρώτα την εργατική τάξη της Κίνας και τελικά την αγροτιά.

Η ανατροπή του καπιταλισμού (έτσι όπως αυτός υπήρχε στην Κίνα, εκείνο τον καιρό) και η εγκαθίδρυση μιας αναρχικής κοινωνίας έπρεπε να περιμένουν, μέχρι οι εργάτες να καλλιεργηθούν ικανοποιητικά.

Οργάνωση

Είναι μια κοινή, λανθασμένη αντίληψη ότι οι αναρχικοί αντιτίθενται στην οργάνωση. Στην πραγματικότητα, οι περισσότεροι αναρχικοί αντιτίθενται μόνο σ' εκείνες τις μορφές οργάνωσης που έρχονται σε αντίφαση με τους σκοπούς της μη ιεραρχικής και μη καταπιεστικής κοινωνίας. Συνεργάτες του Σιφού οργάνωσαν κουρείς και υπαλλήλους τείλοποιών στην Γκουαντζού το 1917 και το 1921 υπήρχαν 40 σωματεία στην επαρχία αυτή, που δημιουργήθηκαν κι οργανώθηκαν από αναρχικούς.

Παρόμοια, οι αναρχικοί δραστηριοποιούνταν στην οργάνωση και αγκατάσια των εργατών σε άλλες μεγάλες πόλεις της Κίνας, ιδιαίτερα στην Σανγκάι. Όπως πολλοί αναρχικοί της εποχής, όμως, έτσι και οι περισσότεροι Κινέζοι αναρχικοί ένοιωσαν ότι η πολιτική οργάνωση ήταν εγγενώς ιεραρχική και καταπιεστική και γι' αυτό απείχαν από αυτή, προτιμώντας να εστιάσουν τη δραστηριότητά τους στον "κοινωνικό τομέα".

Όπως παντού στον κόσμο, η αναρχική οργάνωση στην Κίνα βασίστηκε στην αρχή "απ' τις μικρές ομάδες, στις ευρύτερες συμμαχίες". Οι αναρχικοί της εποχής μπορούσαν να σχηματίζουν εκατοντάδες μικρές ομάδες, αλλά, με εξαίρεση το Ισπανικό κίνημα, ήταν εντελώς ανίκανοι να δημιουργήσουν και να διατηρήσουν "ευρύτερες συμμαχίες".

Οι αναρχικοί στην Κίνα δεν ήταν εξαίρεση. Το πρόβλημα είχε περισσότερο να κάνει με την αντίληψή τους για την πολιτική, παρά με τις συνομοσπονδιακές μορφές οργάνωσης που υιοθέτησαν. Η αντιπολιτική τους στάση τους οδήγησε στον σκεπτικισμό απέναντι σε κάθε απόπειρα οργάνωσης, μεγαλύτερης του τοπικού επιπέδου και δεν θα τους προετοίμαζε ιδεολογικά να αποδεχθούν ότι μια δημοκρατική, συμμετοχική "κατάληψη" της εξουσίας μπορεί να είναι αντικρατική και αναρχική όσο και "αυθόρμητη" επανάσταση.

Το 1921, η οργανωτική στρατηγική του Κομμουνιστικού Κόμματος Κίνας είχε ήδη δώσει στους κομμουνιστές μια ταυτότητα και μια βάση. Οι αναρχικοί, άσχετα με την ιδεολογική τους προοπτική, ήταν στο σύνολό τους ανίκανοι να οργανώσουν τους εαυτούς τους και τους άλλους, για ενοποιημένη δράση. Έγιναν τουλάχιστον δύο απόπειρες για δημιουργία ομοσπονδιών, πέρα από το τοπικό επίπεδο, το 1922 και το 1923. Και οι δύο απέτυχαν πολύ γρήγορα. Το 1927 ο αναρχικός Σεν Ζονγκζιού εξακολουθούσε να εκλιπαρεί τους συντρόφους να ξεπεράσουν τις αμφιβολίες τους για συμμετοχή σε ένα εθνικό συνέδριο. Ήταν, όμως, πολύ αργά.

Η Γκουομπάνγκ έδωσε τέλος στην συμμαχία της με το ΚΚΚ και με μια αιματηρή εκκαθάριση τον Απρίλη του 1927, οι κομμουνιστές κατέφυγαν στην επαρχία, βάζοντας την επανάσταση σε νέα φάση, αφήνοντας τους αναρχικούς και τους άλλους σοσιαλιστές πολύ πίσω.

Οι περισσότεροι Κινέζοι αναρχικοί πίστεψαν σε μια "οργανική" επανάσταση. Είδαν την κοινωνική αλλαγή όχι σαν κοινωνικό αγώνα, αλλά με όρους εναλλακτικών μορφών

κοινωνικής οργάνωσης, όπως κομμούνες, μορφωτικές ενώσεις και άλλους ελεύθερους χώρους, διαχέοντας τον αναρχισμό και τις αναρχικές ιδέες στην κοινωνία, μέχρις ότου τελικά το κράτος κι ο καπιταλισμός θα ανατρέπονταν.

Αυτό, για παράδειγμα, ήταν ο σκοπός πειραμάτων όπως το Κίνημα του Νέου Οικισμού, του 1919, ένα κίνημα που προήγε ο Τζου Τζουορέν, που προσπάθησε να δημιουργήσει αγροτικές κομμούνες ("νέους οικισμούς"), για να φέρει τις αναρχικές ιδέες στην επαρχία. Για αναρχικούς όπως ο Τζου, η επανάσταση δεν ήταν τόσο μια διαδικασία κοινωνικού και πολιτικού αγώνα, όσο το να δημιουργήσει κανείς μια απειλή μέσω του παραδείγματος και, έπειτα, να βλέπει την επανάσταση να προωθείται αυθόρμητα. Το Κίνημα του Νέου Οικισμού, όπως όλα τα πειράματα με κομμούνες στην Κίνα, απέτυχε γρήγορα, αφήνοντας απογοητευμένους για την αναρχία πολλούς νεαρούς Κινέζους ριζοσπάστες και βάζοντάς τους στην αναζήτηση νέων ιδεολογιών της κοινωνικής αλλαγής.

Πηγή: "LOVE AND RAGE" ("ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΟΡΓΗ"), αμερικάνικη αναρχική εφημερίδα. Μετάφραση Γ.Φ.